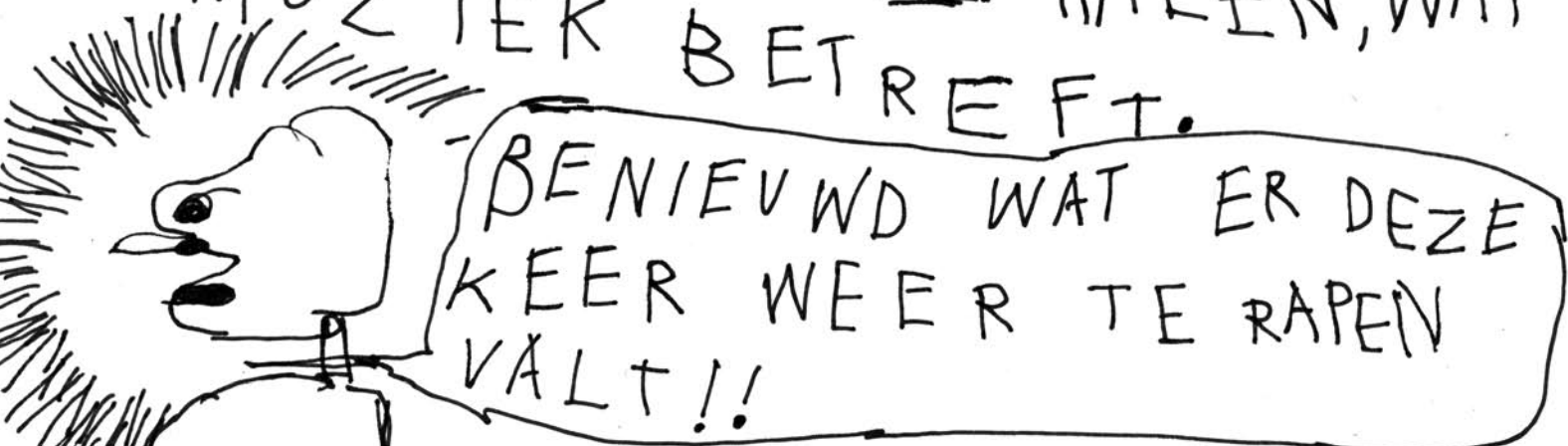

ALS GE LOOFWAARDIG
MAGAZINE, MAANDELIJKE
HOOGMIS ~~TEKENAARS~~ VAN MUZIKANTEN,
TEKENAARS, DICHTERS EN MENING
OVER DE GRENZEN HEEN:

EEN TASTBAAR
BEWIJS VAN ~~DE~~ INTEGRITEIT,
~~DE~~ EIGEN ~~DE~~ AAN DE
BREDE GROEP MENSEN
DIE HET ONDERSTE UIT
DE KAN WILLEN ~~DE~~ HALEN, WAT
MUZIEK BETREFT.

ONTVOERD

Ton Lebbink

*Vroeger in die goeie ouwe arme tijd speelde ik bij mijn
oma thuis met lucifers.
Prachtig speelgoed met van die rooie kopjes.
Ik mocht met dat speelgoed doen wat ik verzon, behalve
fikkie stoken.*

van lucifers kon ik boten bouwen
in de kamer op het kleed
platte boten
ik was goed in galgen
platte galgen
ook was ik goed in bed
een plat stapelbed
maar wat ik nooit had mogen bouwen
was een strijkkwartet

SCARY MANSION Every Joke Is Half the Truth
ZS / CHILD ABUSE 7"

ABE VIGODA / MIKAELA's FIEND 7"

ZUM AUDIO VOL 3 compilation

Deerhoof, Antifamily, Yellow Swans, Wiese, Can't

GROWING / MARK EVAN BURDEN

forthcoming: **WEIRD WEEDS** Hold Me LP

SILENTIST URXED HIGH CASTLE

zumonline.com

PO BOX 4449 BERKELEY, CA 94704 USA

+huge mailorder with releases from Gilgongo/Deathbomb
Arc/Olde English Spelling Bee/Heathen Skulls/Woodsist/Not Not
Fun/Animal Disguise/Kill Shaman/Yik Yak/UgExplode/Helicopter

www.kraak.net

Vri 30-Zat 31 januari 2009, Scheld'apen, Antwerpen

KRAAK UND ULTRA ECZEMA: TERUG VRIEND

U.S. GIRLS [us]

TITMACHINE [nl]

HASH BUFFALO [b]

DJ D. TYFUSSCHH

EMERALDS [us]

PAIN JERK [jap]

BIRDS OF DELAY [uk]

KRAAK DJ'S

Zat 7 maart 2009, Recyclart & Faro, Brussel

KRAAK FESTIVAL

Vri 20 maart 2009, STUK, Leuven

DISPLACED SOUNDS

ZOE LAUGHLIN [uk]

STEVEN FELD [us]

AERNOUDT JACOBS [b]

Met steun van de Vlaamse Gemeenschap en Provincie Oost-Vlaanderen

Geachte Mijnheer Boss, Beste Roland,

Met dit schrijven wil ik u met enige aandrang vragen de productie stop te zetten van de RC-20 en zijn grote broertje RC-20XL, met naam en toenaam: de Loopstation.

Niet dat het toestel malfunctioneert of andere gebreken heeft, noch wil ik uw relevantie voor de popmuziek betwijfelen: Roland/Boss* is onmisbaar. Een voorbeeld: de Chromatic Tuner is ongetwijfeld een van de betere gitaareffecten die er bestaan.

Andere voorbeelden: My Bloody Valentine (en met hen alle shoe-gazers) zou nooit relevant zijn zonder het nu weliswaar onvindbare tremelo/pan-effect of de digital pitchshifter/delay. U loven voor talloze drumcomputers (bvb. de TR-606, 808, 909... zou zonder deze toestellen pakweg Derrick May nog leven, laat staan iets zinnigs kunnen denken en niet allang ten onder zijn gegaan aan verveling en drugs in Detroit?), voor uitvindingen als bassynthesizers (acidhousegekken zijn nog steeds wild van de Roland TS-303) en voor ontelbare fantastische synthesizers tout court (Juno 60, et cetera) zou me te ver leiden.

Eén ding, beste Roland, breng ze, in tegenstelling tot de loopstation, a.u.b. weer op de markt. Mag ik u daarbij vooral aanraden geen goedkopere Chinese of Taiwanese chips te gebruiken om de interne (analoge) winkel ervan te simuleren. Weet u, mijnheer Boss, zulke chips zijn, zowel op esthetisch als humaan vlak, onethisch. Als u de toestellen in originele versie op de markt zou brengen, dan zal u duizenden arme muzikiekliefhebbers en muzikanten gelukkig maken. Respectievelijk omdat ze het slechte geluid niet meer verdragen, of omdat ze niet meer genoodzaakt zijn om minstens 1.000 euro neer te tellen voor een toestel dat meestal half kapot is. Muzikanten zijn een kwetsbare groep tijdens een economische crisis, alsook de minderjarige kindarbeiders.

Maar terug naar de Loopstation. Er vallen uiteraard vele argumenten pro te bedenken, het meest doorslaggevende is een sociaal argument:

de mindergefortuneerde muzikanten, diegenen waar niemand mee wil samen spelen (men moet maar het ongeluk hebben om in een Australisch boerengat geboren te zijn, waar iedereen naar tectonic luistert), zijn niet meer gedoemd tot een levenslang bestaan als vuilnisman. Deze kunnen met een Loopstation alleen muziek maken, bij voorkeur gelaagde drones waarin ze hun eenzaamheid maskeren achter allerhande psychedelica. U gaf zo het gegeven "solomuzikant" een volkomen nieuwe invulling: waar het begrip vroeger op een eenzame, gevoelige ziel met een folkgitaar sloeg, slaat het nu op een solomuzikant die klinkt als een stoned orkest.

Edoch, hier knelt het schoentje: de loopstation dreigt om die reden de laptop van de tweede helft van de jaren nul te worden ... Elke ongetalenteerde nitwit krijgt de kans onbeperkt loos te gaan en stierlijk vervelende muziek maken, hij of zij wordt daarenboven door de loopstation gesterkt in de illusie dat laag op laag stouwen sowieso goed klinkt. Vind je – ik kan u toch met 'je' aanspreken, niet? – ook niet dat democratisering op sommige vlakken geen goede zaak is?

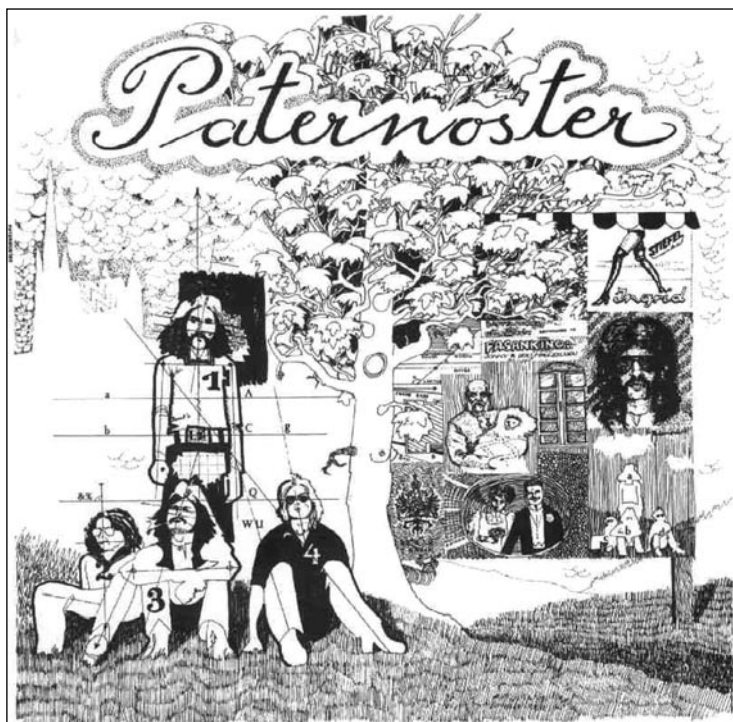
Beste Roland, u kunt met een beetje goede wil talloze muzikanten het leed besparen zich te beschamen: een muzikant die geconfronteerd wordt met de beperkingen (die door de loopstation werden opgeheven) van een bestaan als solomuzikant, wordt verplicht origineler uit de hoek komen. Komen beperkingen zo niet muziek enkel ten goede? Zeg nu zelf, Roland, wie wil er verantwoordelijk zijn voor de ettelijke cd-r's met slappe drones? Aan u de keuze. Ik vermoed dat het u waarschijnlijk aan uw reet kan roesten wat met uw toestellen wordt gemaakt ... ontwierp U niet de megadistortion?

U hoogachtend,
Niels Voaals

Ondanks inspanningen heb ik nooit begrepen waarom het ene product het merk Roland, en het andere Boss opgekleefd werd, naar alle waarschijnlijkheid bezit ik een beperkt inzicht in marketingtechnieken.

Paternoster s/t (CBS, 1972)

Woorden: **Tommy Denys**

De vrouw is weg. Je zit thuis, op je gemak en je schenkt jezelf een Rochefort uit. De lichten gedimd en met (of zonder) een jointje in de andere hand neem je plaats voor je warme speakers. Je draait de versterker volledig open en start de A-kant van Paternoster. Een ijl Hammondorgel vult je kamer, een zachte basgitaar draait rond de koperdraad van je woofer richting slakkenhuis. Een gestoorde drum neemt een korte aanloop en dan sleept de aandoenlijke stem van de zanger je mee. De eerste thc-golven bereiken je bovenkamer en doen hun werk. Kortom, het feest kan beginnen.

Paternoster is niet de meest baanbrekende of intellectuele avant-gardebands, maar wel een toegankelijk psychedelisch Oostenrijks viertal. Ze kwamen begin jaren zeventig samen en brachten welgeteld één lp uit in 1972, waarna ze het meteen al voor bekeken hielden. Hun label was het grote CBS Records en toch is de plaat samen met de originele banden ver-

loren gegaan. De line-up is en klinkt klassiek met bas, drum, gitaar, orgel en zang. Hun geluid kan je in het kort omschrijven als een door orgel gedomineerde groep die psychedelische bluesrock speelt. Simpel en plezierig. De groep werd geleid door Franz Wippel, een Weense stoner die een van de meeste meelijwekkende stemmen ter wereld heeft, maar tegelijkertijd grappig is dankzij zijn surreële teksten en zijn zielige houding. Je zou zijn naar zelfmoord nijgend stemgeluid als melancholisch kunnen bestempelen, maar dan gooi je een deel van de lol van deze plaat weg. Ik denk niet dat de bandleden trieste jongens waren. Hun heavy psychgeluid klinkt me veel te opgewekt en daarom denk ik eerder aan een springend stonerkwartet met een voorliefde voor bizarre teksten. Een voorbeeld: *"Rooms of darkness without colours/ceiling press you down on the floor/tableware filled up with vomit/lepers freaks and cross eyed traitors/jumping round the bathroom door ..."* Paternoster wordt "in de boekjes" gecategoriseerd als een krautrock-

band. Dat komt gewoon door de tijd waarin de band werd opgericht én doordat ze Oostenrijks en daarmee evengoed Duits konden zijn. Maar hun klank is niet die van een krautrockband. Het groepsgeluid is eerder een kruising tussen Pink Floyd, Ash Ra Temple, een doomband en een huilend kerkorgel. Tijdens het schrijven van dit artikel wou ik wat meer te weten komen over de onvindbare Paternosters en hun leider Franz Wippel. Maar toen ik de zanger zijn naam opzocht in het Oostenrijkse telefoonboek, kreeg ik een drie pagina's tellend resultaat met alle Franz Wippels van Oostenrijk. Ik vond wel wat meer info over de bassist, Haimo Wissner. Hij blijkt in tegenstelling tot de andere groepsleden, nog een lange muzikale carrière te hebben gehad, tot hij in 1998 overleed. De titelloze Vergeten Plaat telt zeven nummers en dankzij Paternoster word je gedurende een kleine veertig minuten een heilig misdienaartje. Het originele album is onvindbaar, maar via blogspots kan je het makkelijk beluisteren. Er werd ook een reissue uitgebracht, maar doordat de originele banden verdwenen zijn, hoor je gewoon een (mindere) opname van een originele plaat. Voor de geluidskwaliteit hoeft je deze heruitgave dus zeker niet te kopen. Momenteel ben ik druk aan het speculeren op de stijging van de goudprijs. Met mijn enorme winsten wil ik een psychedelische karaokebar beginnen in Bachten-De-Kuope. Paternoster wordt er een van de vaste waarden. Amen!

Meer op vergetenplaat.blogspot.com

“IK HUILDE ALS EEN BABY EN BEGON U2-TEKSTEN TE GILLEN”

Tom Lax verdient een standbeeld. Een buste voor beste Amerikaanse labelbaas. Uit papier mâché en besmeurd met vingerverf. Dat de output van het Siltbreezelabel bijna blindelings te vertrouwen is, werd in 2008 weer verschillende keren bevestigd. Onder andere met “Introducing ...”, een mistige popplaat van **U.S. Girls**, ofte Megan Remy. Op 30 januari speelt zij in Scheld’apen. Neem van ons aan dat je daar absoluut bij moet zijn. Enkele vragen en antwoorden...

Tekst: **Steve Marreyt**

Je ontpopte met **U.S. Girls** zowat vanuit het niets. Wat deed je daarvoor?

Voor U.S. Girls was het vooral veel roepen en tieren, heel hard op vanalles slaan en bloeden. Punkgroepjes, popgroepjes, dance bands en zelfs een speedmetalgroep voor een weekje. Om het kort te houden enkele namen: Birth Concept, HUX, Hustler White, Me Con en Space Hawk.

Space Hawk. Dat klinkt goed. Wat was dat voor een band?

Dat was een *all improv* groep uit Portland. Ik heb er maar heel even bij gespeeld. Ik speelde bas. Live heb ik maar één show meegedaan. Slepende ritmes en als een alarm klinkende space jams, gefabriceerd door een enorm grappige kerel die heel intens kon kijken. Hij bracht ons tot in de kosmos en dan speelden we wat we daar rondom ons zagen.

Heb je platen uitgebracht met een van die bands?

Hustler White heeft een 7”, een paar cd-r’s en wat tapes uitgebracht. Me Con heeft een album opgenomen, maar dat is nooit uitgebracht. Maar het zou nog moeten uitkomen!

Wat was Me Con dan?

Dat was Daniel Osbourne op gitaar, Chuck Watkins op drums en ikzelf zong en speelde bas. We waren geobsedeerd door repetitie en stroeve grooves. Het begon met Daniel en ik die wat rot-zooiden op zijn zolder, *getting high and being silly*. Ik zong heel vaak het woord “baby”. Het evolueerde tot iets tofs. Een keer speelden we een show in the Food Hole. Ik nam wat acid en trapte

volledig door op het einde van de set. Ik huilde als een baby en begon U2-teksten te gillen tegen Daniel. Daarna heb ik me teruggetrokken in het toilet. Dat was Me Con op zijn best.

Hoe kwam je tenslotte op Siltbreeze terecht?

Meneer Lax was eens de playlist aan het overlopen van de radioshow Art For Spastics op KDVS en kwam mijn naam daarin tegen. Hij vond U.S. Girls klinken als een riotgrrrrlband uit Olympia, WA. Hij zocht mijn muziek op, was geïntrigeerd en schreef me. We correspondeerden een tijdje en uiteindelijk werd mijn muziek op vinyl geperst. The end.

Sabbath & Whitney

Luisterde je in de jaren negentig al naar de groepen die hij uitbracht?

Oh yeah ... Harry Pussy, Dead C, absoluut. Maar het heeft een tijd geduurd voor ik die muziek kon vinden.

Waar luisterde je naar toen je opgroeide?

Als kind luisterde ik naar classic rock en Motown, zoals Sabbath en the Four Tops. Daarna raakte ik helemaal into de RnB die uitkwam in de jaren negentig: Keith Sweat, SWV, zelfs Whitney. Daarna ontdekte ik punk en Bikini Kill en alles veranderde.

En wat ligt er momenteel onder de naald?

Neil Young ... vooral “Trans”. De mooiste muziek die ik in lange tijd gehoord heb.

Hoe lang was je eigenlijk al met U.S. Girls bezig voor de wereld je muziek ontdekte?

Ik begon in februari 2007. Ik nam een cd-r op (wat “Introducing ...” geworden is) en ging op tour met Shearing Pinx. Dat waren mijn eerste soloshows. Ik had een tapedeck, wat cassettes, een micro, een delaypedaal en een autoharp met een contactmicrofoon. De mensen waren vooral verward toen.

Hoezo?

Waarschijnlijk omdat ik zelf erg verward was.

Simpel

Jouw muziek klinkt zowel poppy en toegankelijk als losgerukt en introvert. Werk je bewust naar een specifiek geluid toe?

Nee, dat is niet bewust. Het is gewoon wat eruit komt. Ik ben geen geschoolde muzikant en ook geen geluidstechnicus. Alles wat ik maak, klinkt alsof ik opgesloten zit in een vrouwentoilet, als de stem van principal Wisniewski die je vertelt dat je niets hebt om naar uit te kijken als je volwassen bent. Of misschien klinkt het alsof je in een put zit die je gegraven hebt op het einde van je tuin terwijl je aan de ene kant je buurjongens Metallica hoort draaien *from their 4 wheelers with milk jugs full of beer* en aan de andere kant je hartslag en je vader die je naam noemt en steeds dichterbij komt. Sowieso is het mogelijk dat mijn opnamekwaliteit en de manier waarop ik muziek maak moeilijk te slikken is voor veel mensen. Maar meestal klinkt het gewoon zoals “Little Boy” van the Crystals of iets in die aard.

Denk je dat minder instrumenten en effecten leiden tot meer creativiteit?

Niet noodzakelijk. Ik spendeer gewoon niet graag geld aan materiaal. Ik vind het leuk om dingen te gebruiken die ik kan lenen. Ik zou niet graag aan het opnemen zijn en denken “Oh, ik kan deze track niet afmaken tenzij ik naar buiten ga en dit of dat ga kopen”. Ik wil alles vooral simpel houden, niet te veel toeters en bellen. Ik heb vooral mijn stem nodig.

Wanneer ontdekte je voor het eerst de kracht van je stem?

Tot dusver heb ik die eigenlijk nog steeds niet ontdekt.

U.S. Girls speelt 29 januari in Occii, Amsterdam (www.occii.org) en 30 januari in Scheld’apen, Antwerpen (www.kraak.net)

Sheldon Siegel is de jongste en de meest vrije van alle freejazzgroepen. Chris Corsano is al fan. Dennis Tyfus ook. Zelfs Albert Ayler. Tenminste, dat was wat ik kon afleiden toen ik de interview-cd uit zijn "Holy Ghost"-box achterstevoren afspeelde.

Woorden : **Joeri Bruyninckx**

Illustratie : **Gerard Herman**

LEGE MUZIEK MET VEEL RUIMTE

Stel jullie eens voor.

GERARD HERMAN (SAX, VOCALEN ETC.): Erik en ik zijn zowat de kern van deze SS. Ik hou van insecten, fietstochten en boekjes maken.

ERIK HEESTERMANS (PERCUSSIE, SAX ETC.): Ik hou vooral van vissen, lezen, knutselen en epibreren.

Van wat?

ERIK: Zoek dat maar eens op.

Soit. Gino?

GINO COOMANS (CELLO, MAGNUS ELECTRIC CHORD ORGAN ETC.): Ik ben zo'n beetje de Jason Newsted (ex-bassist van Metallica die er pas later is bijgekomen, eigenlijk nooit echt is geaccepteerd en uiteindelijk weer is buiten gesmeten, jeb) van de groep. Ik doe alsof ik van muziek, theater, film, literatuur, kunst, natuur, lekker eten, mooie intelligente creatieve meisjes en een goed gesprek houd, maar ben eigenlijk vooral geïnteresseerd in vogelenpik en goedkoop bier.

Komaan, jongens. Even serieus nu. Gino, Sheldon Siegel bestond al voor jij erbij kwam. Wat is er dan veranderd sinds jouw komst?

GINO: De sound is wat kosmischer geworden, een beetje esoterischer.

GERARD: Het is een heel ander geluid geworden. En het is minder evident geworden om coherent te improviseren.

ERIK: Gino zijn cello heeft al snel zo'n weemoed-

dige bijklank, vind ik. Hij houdt dan ook van Bach.

GINO: Broer, ik moet toegeven dat ik mij gemakkelijk laat verleiden tot het spelen van weemoedige klanken en alles wat in mineur is, maar eigenlijk wil ik nog bewijzen dat cello niet weemoedig hoeft te klinken.

Waar gaat het bij jullie om?

GERARD: Om mooie stiltes maken. Om het moment waarop iemand zijn mond houdt of zijn instrument aan de kant legt. Om lege muziek met veel ruimte.

ERIK: Om veel en ongedwongen te kunnen spelen zonder er te veel woorden aan vuil te maken. Gewoon mooie dingen maken waar meer in zit dan (aarzelt) muziek alleen. Tja, om een soort ruimte dan, misschien. Het is moeilijk om te zeggen waar het juist om gaat, precies omdat dat nooit echt vast ligt.

De nummers op jullie myspace klinken soms zo vrij dat het bijna geen freejazz meer is.

ERIK: Misschien zijn het geen nummers. En waarschijnlijk is het ook geen freejazz.

GERARD: Vaak nemen we gewoon alles op wanneer we aan het jammen zijn. Soms gebeurt het dan dat er iets uitkomt waar we tevreden over zijn, een bepaald fragmentje dat blijft hangen. Die stukken proberen we dan uit te werken of te recupereren voor een aparte opname.

ERIK: Wat meestal mislukt.

GERARD: We gaan ook hoe langer hoe meer op zoek naar voorwerpen die geluid maken en proberen die geluiden dan een schoon plaatsje te geven in onze muziek. Op die manier is onze muziek vaak veel geknutsel en geëxperimenteer.

ERIK: Al mag het af en toe toch ook gewoon swingen.

Was het van in het begin duidelijk dat jullie geïmproviseerde muziek zouden maken?

GERARD: We zijn oorspronkelijk begonnen als een crustband maar dat is nooit echt van de grond gekomen. We luisterden wel veel naar Zu en ik was ook volledig weg van het Flaherty-Corsano Duo. Omdat ik al sax had gespeeld, probeerden we om meer van dit soort muziek te maken. Vanaf dat moment is onze muziek ook meer de geïmproviseerde toer opgegaan, al geven we elkaar wel vaak abstracte aanwijzingen in de trend van "nen trage" of "hard gaan".

Om te kunnen improviseren moet je in de eerste plaats je instrument goed beheersen.

ERIK: Ik ben tegen mijn zin naar de muziekschool gestuurd, maar achteraf gezien ben ik blij dat ik daar mijn diploma saxofoon gehaald heb. Al was het pas rond mijn zestiende, toen ik een drumstel kocht, dat ik eraan dacht om zelf muziek te maken. Toen begon ik pas veel naar muziek te luisteren, cd's en platen te kopen, naar optredens te gaan en in groepjes te spelen. Toen bleek ook dat drummen me stukken beter af ging dan sax spelen. Ik speelde in die tijd dage-

lijks, soms uren aan een stuk. Nu nog, trouwens. En door later naar jazz en experimentele muziek te luisteren, ben ik ook meer in die stijl gaan spelen. Je leert voortdurend bij.

GERARD: Ik heb sax geleerd op de muziekschool omdat mijn pa nog een oude sax op de zolder had liggen. Eigenlijk wou ik drummen maar dat mocht niet van thuis. Na vijf jaar saxofoonles ben ik daarmee gestopt om bas te gaan spelen in een coverband uit onze straat.

GINO: Ik heb op de Steinerschool gezeten, waar altijd wel aandacht was voor muziek. Daarnaast ben ik als jong gastje een zestal jaar naar de muziekschool geweest. Daar werd vooral aandacht besteed aan het spelen van bestaande muziek. Het zelf creëren van muziek is iets dat ik pas de laatste jaren ben begonnen doen.

Welke muzikant gaf jou voor het eerst het gevoel: dat wil ik ook?

ERIK: Jimmy Wouters van Reply, nu de drummer bij The Hickey Underworld: keihard rammen op een drumstel en na je set bijna scheef gaan van uitputting. Dat leek mij toen echt supergraaf.

GERARD: Captain Beefheart zijn instrumentloze

liederen.

GINO: Mijn vader.

Jouw vader is Leo Coomans. Hoe belangrijk is zijn invloed in de muziek die jij nu zelf maakt?

GINO: De invloed van mijn vader is groot. Ik heb mijn vader altijd als muzikant geweten, heb hem horen repeteren en zien optreden. En hij heeft mij enorm veel muziek leren kennen. Van sinterklaasliedjes tot zigeunerfanfares, van vooroorlogse deltablues tot klassieke muziek, van rock-'n-roll tot Congolese rumba, van flamenco tot jazz, van Wannes Van de Velde tot TC Matic. En dus ook freejazz en geïmproviseerde muziek. Hij was degene die me voor het eerst Albert Ayler liet horen en oude platen van Instant Composers Pool. Wanneer je als broekventje zulke dingen voor het eerst te horen krijgt, val je bijna van je schommelpaard. Het maakte toen al een grote indruk en vandaag ben ik des te meer gehecht aan die pareltjes. Maar het is niet zo dat mijn vader me expliciet heeft aangezet tot het maken van vrije geïmproviseerde muziek. Hij heeft zoveel verschillende soorten muziek gemaakt dat ik hem ook nooit heb gezien als een freejazzman. Voor mij is het even normaal om

hem horen tekeer gaan als een Peter Brötzmann dan om hem een ontroerend chanson uit de jaren twintig te horen spelen of een scheurende rock-'n-roll solo. Juist door nu zelf bezig te zijn met geïmproviseerde muziek, ontdek ik pas echt wat mijn vader op dat gebied allemaal uitgevoerd heeft.

Maak jij zelf onderscheid tussen muziekgenres of bestaat er enkel goede en slechte muziek?

GINO: Ik geloof inderdaad dat er enkel goede en slechte muziek bestaat. En een hoop middelmatige. In elk genre vind ik goede dingen terug, maar ook in het meest interessante genre wordt een hoop bagger gemaakt. Je zal mij dus zelden een bepaald soort muziek totaal horen afschrijven. Op zich maken muziekgenres mij weinig uit. Het zijn niet meer dan termen die, in het beste geval, een lading dekken. En ondanks hun soms problematische karakter en hun beperkingen maken ze ons het praten over muziek doorgaans makkelijker.

Waarom is jullie groep genoemd naar een Amerikaanse schrijver?

ERIK: We twijfelden tussen Sheldon Siegel en het iets regionaler klinkende Moederkoek. Misschien bewaren we die naam voor een herrie-project.

GERARD: Ik wist niet dat het een schrijver was. De naam verscheen ooit in mijn mailbox als afzender bij spam. Ik vond het meteen een knaller van een groepsnaam omwille van de alliteratie. En het klinkt ook een beetje belegen.

Erik: Soms heb ik wel schrik dat de echte Sheldon Siegel ons nog eens voor het gerecht gaat dagen en dat we dan, na een jarenlange juridische strijd, dertig jaar zullen moeten afbetalen. Dat zou terecht zijn natuurlijk, maar ook een beetje stom, niet?

Wat zijn voor de rest nog jullie plannen met deze groep?

GERARD: Een grote tour door Scandinavië, waar we, aan het aantal uit die regio stammende friend requests op MySpace af te leiden, blijkbaar goed in de markt liggen.

ERIK: En eens jammen met Jos Steen. We hebben al contact gehad met de man en hij was er zeker voor te vinden. Hij vond onze muziek "vrij avontuurlijk", zei hij. Maar omdat we nog geen rijbewijs hebben, is dat er nog niet van gekomen. Maar ooit zullen we bij Jos aan de deur staan!

ROCK IN OPPOSITION

De muziekbeweging Rock In Opposition ofwel RIO werd in 1978 uitgevonden en opgericht door Chris Cutler, de drummer van de Britse progressieve band Henry Cow. Toen die groep tussen 1975 en 1977 door Europa toerde, leerden de bandleden andere inventieve en originele bands kennen die met hetzelfde probleem als Henry Cow worstelden: ze hadden de grootste moeite om een label en distributiefirma te vinden voor hun muziek. Henry Cow had een contract bij Virgin, maar werd gedumpt door het label toen bleek dat ze niet genoeg inkomsten genereerden.

Woorden : **Tommy Denys**

In de jaren zeventig werd alles op muzikaal vlak gedomineerd door wat er zich afspeelde in Amerika en Engeland. Lange tijd leek er niets anders te bestaan, maar plots doken er ook bands op in België, Zweden en Frankrijk, die echter niet aan de bak kwamen. Om zich te wapenen tegen de overheersende Angelsaksische muziekindustrie bundelden verschillende gelijkgezinde bands zich onder de noemer Rock In Opposition. RIO was dus vooral tegen. Tegen de overheersende muzikale krachten, tegen het Amerikanisme en tegen Angelsaksisme. Net zoals freejazz kan gezien worden als een beweging tegen de standaardjazz.

Om ervoor te zorgen dat de aangesloten bands ook een label en distributie hadden, startte Chris Cutler Recommended Records op. ReR wou muziek uitbrengen en verdelen die Cutler kon aanraden, vandaar de naam. Het ging hem niet alleen om de muziek per genre, maar hij wou alles zeer breed, niet in vakjes, zonder te classificeren. No pigeonholing dus.

Chris Cutler en zijn groep Henry Cow gaven de uiteindelijke aanzet toen ze in 1978 vier gelijkgezinde bands van het vasteland uitnodigden om samen met hen te komen spelen op het Londense festival 'Rock In Opposition'. Stormy Six uit Italië, Samla Mammas Manna uit Zweden, Etron Fou Leloublan uit Frankrijk en het Belgische Univers Zéro waren daar present in maart

van dat jaar.

Het Londense festival kreeg nogal wat internationale persbelangstelling en dus beslisten de groepen om hun toekomstige plannen op elkaar af te stemmen. In december 1978 kwamen de bands samen in Kirchberg (Zwitserland) om hun collectief op te richten. Intussen bestond Henry Cow niet meer als groep, maar bleven de leden nog steeds erg actief binnen de beweging met Chris Cutler als spilfiguur van de ganse beweging.

Het charter van RIO maakte van de groepen formeel een organisatie, waarvan het doel was de leden te vertegenwoordigen en te promoten. Drie andere bands werden nog aan het collectief toegevoegd: Art Bears uit Engeland, Art Zoyd uit Frankrijk en Aksak Maboul uit België. Er werden nog extra festivals georganiseerd in Italië, België en Zweden.

RIO was dus eigenlijk een soort van economische noodzaak voor bands om te kunnen overleven en hun muziek aan de man te kunnen brengen. Puur muzikaal hadden de bands weinig tot niks met elkaar te maken. De muziek van Stormy Six en Samla Mammas Manna bijvoorbeeld hebben geen overeenkomsten, maar de geest, de muzikale kunde en de politieke voorkeur van de bands hadden wel heel wat raakpunten. Dat was uiteindelijk van cruciaal belang voor de oprichting van hun organisatie.

Toen ze in Zwitserland verzamelden om hun charter bespreken, werd er beslist om een gesloten vereniging te vormen maar er mocht wel een zeer beperkt aantal nieuwe groepen toetreden tot RIO. Als er al nieuwe leden werden aanvaard, dan moesten die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) Muzikaal uitstekend zijn. De reeds bestaande leden zouden dit beoordelen.
- b) Actief werken buiten de muziekwereld
- c) Een sociale verbondenheid hebben met RIO.

Wat de affiniteit met RIO betreft, waren er nog extra voorwaarden, die van toepassing waren op de rockmuziek van de groepen:

- 1) gebruik van moderne communicatieve technologieën, elektronische instrumenten en versterking, de studio, plaat en tape, radio en massaproductie.
- 2) geen bladmuziek: optredens en opnames gebeurden op het gehoor en er werd geen gebruik gemaakt van vaste notaties, zodat de leden elkaars muziek constant zouden herontdekken en mogelijks wijzigen.
- 3) lage culturele status, zodat de groepen bevrijd zijn van historische connotaties

het was absoluut not done om als muzikant van één groep, bij een andere te gaan spelen. Er konden wel uitzonderingen worden gemaakt, maar dan moest er als het ware ook rekening worden gehouden met de politieke kleur van de groep. Michel Berckmans van Univers Zero speelde bijvoorbeeld dankzij de concertuitnodigingen tussen de onderlinge RIO groepen mee met Samla Mannas Manna en dat werd getolereerd. Toen hij echter bij andere bands, met een andere 'geest' ging spelen, werd dat veroordeeld en beschouwd als verraad.

RIO moest het dus vooral hebben van hun uitwisselingen, van de concerten die ze organiseerden. De concertavonden werden echter geen groot succes en stierven een snelle dood, maar de nalatenschap bleef bestaan. Hoewel RIO nooit naar een muziekgenre verwees, wordt de term vaak gebruikt door luisteraars, musici en verde- lers om groepen te classificeren. De term wordt vaak geplakt op groepen die optreden op RIO-festivals of groepen die verwant zijn met RIO-bands. Vandaag wordt de term RIO dan ook nog gebruikt door bands, labels en distributeurs, als ze zich van nature RIO voelen, wat uiteraard een

en 'esthetische' verwachtingen, waardoor bepaalde vaardigheden en bronnen kunnen worden aangewend die aanvankelijk niet als muzikaal werden gezien.

De politieke voorkeur van de bands was overduidelijk links georiënteerd. Stormy Six is het beste voorbeeld: een marxistische band die folk, psychedelische muziek en avant-garde speelde. Tussen de leden van de verschillende groepen was er een hechte band. Zo speelde een groeps- lid in hoofdzaak enkel muziek met zijn groep. Er werd dus absoluut niet gewerkt met sessiemu- zikanten, een muzikant was lid van één groep en

subjectief begrip is. Heel wat van de oorspron- kelijke bands werkten samen met nieuwe muzi- kanten en zorgen nu nog steeds voor een alsmaar groter uitdeinende stamboom. De naam RIO werd voor hen een paraplu om onder te werken en aldus te worden geïdentificeerd.

In April 2007 werd er een reüniefestival geor- ganiseerd in Carmaux, Frankrijk. De bands die uitgenodigd werden, pasten allemaal binnen het oorspronkelijke RIO-gedachtengoed waardoor enkel innovatieve én kwalitatieve bands op de affiche stonden die zich tegen de commerciële muziekindustrie opstelden. Magma, Faust, Pre- sent, Zao, Mats Morgan, Guapo, NeBeL.Nest, Salle Gaveau en GMEA waren present.

In september 2009 is er opnieuw een RIO-festi- val in Zuid-Frankrijk, met onder andere de Bel- gische band Aranis, die al een paar goede lp's uitbracht in eigen beheer. Andere namen die werden bevestigd zijn Sleepytime, Koenji Hy- akkei, Charles Hayward, The Muffins en Yolk. Alhoewel het aanvankelijk maar om '5 minutes of fame' ging, kreeg RIO iets verwezenlijkt. De beweging bracht een bal aan het rollen en er gebeurde vanalles waardoor andere dingen in gang gezet werden. Als deze bende het niet had gedaan, had iemand anders het waarschijnlijk wel gedaan. Maar laten we vooral onthouden dat RIO de eerste beweging was die een andere stem liet horen, die inging tegen de mainstream muziekindustrie.

Univers Zero op 30/01 in CC Le Waux, Hall Nijvel

RUSSISCHE CULT OP SCHIJF

en Jessica Weeks de muzikale creativiteit van deze gemeenschap steunen door de best mogelijke analoge opnamefaciliteiten aan te bieden.

Een suite van beelden

Op 26 oktober 2001 overlijdt in Praag Jaromil Jireš, een van de vaandeldragers van de Tsjechische avant-gardefilm. Jireš maakt vooral naam door in 1970 de roman "Valerie a týden divu" van Vítýzslav Nezva te verfilmen en wordt bestempeld als een van de laatste vertegenwoordigers van de Tsjechische Nieuwe Golf. De film focust op de dertienjarige Valerie die geconfronteerd wordt met haar ontluikende seksuele

gevoelens en deze op een intense manier beleeft. In het Engels luidt de titel dan ook **"Valerie and Her Week of Wonders"**.

Tekst : **Hans Vanderlinden**

De film krijgt internationaal nauwelijks aandacht, maar verwerft na enige tijd in het alternatieve circuit een ware cultstatus. Deze aandacht neemt zelfs nog toe als in 2006 Luboš Fišer's originele soundtrack op Andy Votels Finders Keepers-label uitgebracht wordt. Bands zoals Broadcast en Cornelius putten er zelfs muzikale inspiratie uit.

Het idee om de film opnieuw uit te brengen vindt eveneens ingang. Joseph Gervasi is nauw betrokken bij het heruitbrengen van de film en ligt eveneens aan de basis van The Valerie Project.

The Project Series

Wanneer Joseph Gervasi Greg Weeks benadert om een nieuwe soundtrack te maken bij Valerie and Her Week of Wonders, heeft hij de muziek van diens band Espers in gedachten, maar helaas kan of wil de helft niet meewerken. Weeks laat echter de moed niet zakken en richt The Project Series op, een groep bestaande uit de leden van Espers die wel mee willen doen, namelijk Helena Espvall-Santoleri en Brooke Sietsinsons, en uit gelijkgezinde muzikanten uit Philadelphia, zoals Jim Ayre, Jesse Sparhawk, Marga-

ret Wienk, Mary Lattimore, Charles Cohen, Jessica Weeks en Tara Burke.

The Valerie Project is het eerste luik van The Project Series. Volgens Weeks is dit echter geen typisch product van Philadelphia, al zou hij het vreemd vinden indien het project was ontstaan buiten zijn vertrouwde muzikale gemeenschap. "We zijn een bijzonder incestueuze groep van zeer getalenteerde en enthousiaste individuen. Er is een bepaalde chemie aan het werk wanneer Brooke, Margaret en ik onze muzikale krachten combineren." Met het Language of Stonelabel willen Greg

Slavonice, een klein Tsjechisch stadje aan de grens met Oostenrijk vormt het decor voor deze surrealistische film waarin fel gesatureerde kleuren en lieflijke geluiden een hippiesfeer oproepen die de tijdsgeest anno 1970 bijzonder goed weergeven. Maar ook het slechte is aanwezig. Valeries droomwereld combineert pastorale idylle met vampieren, wellustige priesters en andere macabere elementen.

De pastorale psychedelica die op The Valerie Project verweven wordt met de lichte dreiging die uitgaat van de strijkers past volgens Weeks perfect bij de surrealistische en symbolische beeldtaal van Jireš. "De muziek sluit aan bij het gevoel dat de beelden oproepen. We willen ons niet tot een specifieke stijl beperken, maar laten ons inspireren door het beeld."

De originele soundtrack van Luboš Fišer is volgens Weeks een meesterwerk dat uitblinkt in schoonheid. "We proberen Fišer's werk te evenaren, niets meer dan dat. En indien we enigszins in de buurt van het origineel komen zijn we al lang tevreden." De aanpak van The Valerie Project is echter totaal verschillend van die van Fišer, die destijds in de nabijheid van regisseur Jireš de dialogen hoorde en er muziek bij componeerde. "Wij zetten gewoon het geluid af en laten ons enkel door het visuele inspireren. Ons resultaat kan je als een suite beschouwen, terwijl Fišer eerder een serie van thema's aflevert en verschillende muzikale elementen, geïnspireerd op de inhoud en het verhaal, door de film heen aan bod laat komen, zonder veel aandacht te besteden aan de continuïteit van de beelden."

De geremasterde versie van Valerie and Her Week Of Wonders wordt verspreid door Second Run DVD.
www.secondrundvd.com

The Valerie Project – the Valerie Project (Drag City)

BERT DHONDT

Jex Toth - s/t (I Hate)
Jonas Reinhardt - s/t (Kranky)
Valerio Cosi - Heavy Electronic Pacific Rock (Digitalis)
Leviathan - Massive Conspiracy Against All Life (Moribund)
Ignatz - III (Kraak)
Steven H @ doorheen het Vlaamse land
Family Underground @ Netwerk, Aalst
Kan Mikami @ Cinema Nova, Bxl
Lugubrum @ JH Bornem
Hush Arbors @ Ferme du Biereau, Louvain LN

JOERIE BRUYNINCKX

Family Underground @ Netwerk
Phosphorecent @ Donaufestival
Lightning Bolt @ Recyclart
Paul Hession @ Kraak Festival
Black Lips @ Domino Festival
Eric Thielemans @ Beursschouwburg
Comets On Fire @ Recyclart
Pharoah Sanders @ Jazz Middelheim
Paul Metzger @ Schip
Kang Tae Hwan @ Pauze Festival
2 flessen ice tea
macaroni met hesp en kaas
stokbrood
jonge gouda
bakboter

STEVE MARREYT

Jonas Reinhardt - s/t (Kranky)
Sic Alps - U.S. E.Z. (Siltbreeze) + live @ bunker
Ex-Cocaine/Yellow Swans - split (Ex-Cocaine kant, Not Not Fun)
Cave - Hunt Like Devil/Jamz (Permanent Records)
Blank Dogs - On Two Sides (Troubleman Unlimited)
Sepviva Bells - Halloween In The Sea (Sloowtapes)
Blood Ceremony - s/t (Rise Above)
él-g - Tout Ploie (KRAAK)
Vogue - Dickfaced (Holy Shit) + @ Scheld'apen
Aluk Todolo @ Impakt
Sightings @ Farmfest
David Watson @ Stuk
Family Underground @ Netwerk
Pink Reason & Psychedelic Horseshit @ Pit's
Kevin Eiers
reissue: The Bachs - Out Of The Bachs (Void)
beste downloads:
Jean-Yves Tourbin - Gayan (Mutant Sounds)
Angel Rada - Upadesa (Mutant Sounds)
Candida Pax - Day (Lamaraba)
Blank Dogs - The Fields (III-formed)

NIELS MARTENS

Lightning Bolt @ Scheld'apen
Women - s/t (Jagjaguar)
White Circle Crime Club - helft van Pictures of Stare + live @ Terminus Oostende
Black Mountain - In The Future (Jagjaguar) + live @ les Nuits Botanique
Pink Reason @ KRAAK festival
Omar Souleyman - Leh Jani (Sublime Frequencies)
Yeasayer - All Hour Cymbals (We are Free)
Ignatz - III (KRAAK)
Black Dice @ Recyclart

beste festival: Farmfest (Sightings, Ricard)
single: MGMT - Electric Feel
Excepter - Debt Debt (Paw Tracks)
Last.fm
compilatietape: the best of niel jong

HANS VAN DER LINDEN

Om @ Primavera Sound Festival
Interact Festival @ Kunstencentrum België
Wooden Shijps @ Scheld'apen
Religious Knives @ Zoro
Lightning Bolt @ Scheld'apen
Audiomer Festival @ Kunstencentrum België
Gravetemple @ Worm
MV & EE @ Bunker
Neil Young @ Rock Werchter
Polvo @ Primavera Sound Festival

DAVY DE DECKER

Current 93 - Birth Canal Blues (Durtro/Jnana)
Vogue - dick faced (Holy Shit)
Factums - soundtrack to a primitive future (Assophon)
Ignatz - III (KRAAK)
Kiss the Anus of a Black Cat - The Nebulous Dreams (Conspiracy)
Diagonal - S/T (Rise Above)
Brethren of the free spirit - All things are from Him, through Him and in Him (Audiomer)
Current 93 @ Roadburn
Sonic + The Monsters @ Sjock
Butthole Surfers @ Minnemeers
Adolescents @ Hof ter Lo
Sightings @ Farmfest
Earth - The bees made honey in the lion's skull (Southern Lord)

WILLEM CLAEYS

Mystifier - Baphomatic Goat Worship 6LP box
Eerste halfuur Wooden Shijps @ Pauze
Eerste helft Köhn optreden @ Pauze
Hellhammer - Demon Entrails 3LP
Mislukte jamsessies
Ignatz @ Bunker
De live wahwah black metal jam van Aluk Todolo
The Bachs - Out Of The Bachs reissue
Sitarspsych downloaden met Sloow
Mouthus in designcafé in Gent: slechtste optreden ooit

TOMMY DE NYS

Arvo Part live in Lessine
Bob Juice live in New York
David Watson @ Stuk
él-g - Tout Ploie (KRAAK)
Ignatz @ Bunker
Jex Toth - s/t (I Hate)
Portishead - Third (Island)
Pro Vita - LP (ES)
Rene Lussier @ Vooruit, Gent
Sic alps - U.S. E.Z. (Siltbreeze) + live in bunker
Tinariwen @ Cactus Festival
Tom De Weerdt solo in Mortsel

MIK PRIMIS

Bernard Parmegiani - L'Oeuvre Musicale en 12 CD (INA/GRM)
Aufgehoben - Khora (Holy Mountain)
Laibach - Laibachkunstderfuge BWV 1080 (Dallas Records)
Choi Joonyong & Ryu Hankil @ Pauze
Darkstar - Need You / Squeeze My Lime (Hyperdub)
F - Phase One / Icon (7Even Recordings)
Wnrlrd - Oneiromantical War (FSS)
Michael Pisaro - An Unrhymed Chord (Edition Wandelweiser Records)
Crystal Castles - s/t (Different)
Robedoor - Endlessly Blazing (Woodsist)
Lionel Marchetti - Adèle et Hadrien (Le Livre Des Vacances) (Optical Sound)
Harley Gabler - The Winds Rise In The North (Edition RZ)
Column One - Feldaufnahmen I (Auf Abwegen)
Excepter - Debt Dept (Paw tracks)
Food For Animals - Belly (HOSS Records)
Eric Cordier - Osorezan (Herbal International)
VA - Secret Museum Of Mankind Vol.1-5 (Yazoo)
VA - Gruzinskaya Muzika (Melodia)
Pascal Battus / Alfredo Costa Monteiro - Ductile (A Question Of Re-Entry)
Choi Joonyong, Hong Chulki, Sachiko M, Otomo Yoshihide - Sweet Cuts, Distant Curves (Balloon & Needle)
Kevin Parks And Joe Foster - Ipsi Sibi Somnia Fingunt (eigen beheer)
Signal To Noise Vol. 6 (For4ears)
pato - clip_clap_crisis (Free Software Series)
Hometown Feilding - Simulations (Free Software Series)
VA - Victrola Favorites (Dust-to-Digital)

WOUTER SMERALDINA

James Blackshaw @ Schip
Paul Metzger @ Croxhapox
Sword Heaven @ Vooruit
Andy Ortmann - Provocative Electronics (PAN)
Mark Durgan - Plowing Furrows into Rotten Burrows (PAN)
Paul Metzger - Gedanken Spitter (Roartorio)
Prurient - Arrowhead (eMego)
Carter Thornton - Ten Fingers for Forefathers (Black Dirt Records)
Eric Thielemans - A Snare is a Bell (Ultra Eczema)

DAVE DRIESMANS

Fabulous Diamonds - Fabulous Diamonds (Siltbreeze)
Kurt Vile - Constant Hitmaker (Gulcher)
Kim Doo Soo - 10 Days Butterfly (psf)
Dust-to-Digital
Group Inerane - Guitars From Agadez (Music of Niger) [Sublime Frequencies]
David Watson & Jeph Jerman @ Displaced Sounds
Kang Tae Hwan @ Pauze
Ignatz @ Overall
ROT @ Kraak Fest
Sic Alps @ Bunker

Stuart Dahlquist

Stuart Dahlquist is een Southern Lord. Op zijn actief staan ondermeer Sunn O))) en Burning Witch. Solo verdrinkt hij zich in diepe, donkere drones (wat had u verwacht?) als Asva. Op 24 januari kunt u zich in zijn universum gaan onderdompelen in de 4AD in Diksmuide.

KRZYSZTOF PENDERECKI- POLISH REQUIEM

Meer dan om het even wat heeft deze plaat mijn muziek beïnvloed, van Burning Witch en Sunn tot Asva. Na vijftien jaar ben ik nog steeds even zwaar onder de indruk van dit meesterwerk. Ik haal er ook nog steeds nieuwe ideeën uit.

SCOTT WALKER- THE DRIFT

Het lijkt alsof enkel doorzettingsvermogen deze nummers kon samen-

brengen. Veel mensen lijken niet te weten hoe ze moeten reageren op deze plaat. Ikzelf ook niet eigenlijk, maar toch kan ik er niet genoeg van krijgen.

TALK TALK- LAUGHING STOCK

Ik had deze mannen volledig afgeschreven tot mijn broer me deze plaat liet horen na een nachtje drinken en biljarten. Precies een elektrische versie van Gil Evans en Miles Davis hun "Sketches of Spain". Je kan hen echt horen luisteren naar elkaar terwijl de

nummers opbouwen. Gewoonweg geniaal!

SILKWORM- IN THE WEST

Ik vind dat iedereen minstens twee Silkwormplaten in huis moet hebben. Dit is een goeie om mee te beginnen. Joel Phelps zong nog steeds in de band met Tim Midget en Andy Cohen. Elk nummer is zo verschillend en persoonlijk. Michael Dahlquist begon hier echt goed op te drummen. Soms kan ik er echt niet naar luisteren, maar

het is zo de moeite waard om dit te ontdekken.

LEE HAZELWOOD- HAZELWOODISM

Een plaat die me herinnert aan de dagen waarop mijn vrouw en ik onze dagen sleten in morsige bars en alles wegdrongen, tot op de laatste dollar die we verdienden of afbietsten. Fantastische nummers, grappig op een tragische manier ... als Bukowski met een gitaar en een microfoon.

Een geheel cassette gebaseerde avond met optredens van:

MEDMUD

Foundfootage tape-impro/synchronisatie
www.myspace.com/medmudmusic

VULVAX

Tapespaghetti audio Houdini-Cro-Magnon
www.myspace.com/qqqvulvax

VIRYA DADURA VAMANA

Yoga-home-taper en vakkundige
oorreiniging uit Australië
www.myspace.com/viryadaduravamana

FRANS DE WAARD

'On the spot' recordings, 100%
gedisciplineerd! www.beequeen.nl

Tape-Jockey:

DR. STRONT

www.angelfire.com/bastardsfckn/

Gastheer:

KOFABEK

**ZATERDAG
10 JANUARI 2009
ZAAL OPEN 20.30**

**TAPE-TREFF
KANT A
BRING YOUR
OWN TAPES!!**

MONNO

Ghosts

CD / Limited LP / MP3

TAIGA

hsheal

Limited LP / MP3

CONSPIRACYRECORDS.COM

EXTRAPOL

2E WJALSTRAAT 5 NIJMEGEN
WWW.EXTRAPOL.NL 024 - 3888234

Agenda

LUCKY DRAGONS in Recyclart

10/01 Extrapool, Nijmegen
Tapetreff evening

15/01 Zuiderpershuis, Antwerpen
Dervich Khan (in/ir/fr)

16/01-24/01 Vooruit, Gent
Istanbul Express

16/01 Occii, Amsterdam
Silver Sould (nl), Stuff Linear (nl), Empire Cheese (nl), Cotopaxi (nl)

17/01 Stuk, Leuven
Animal Collective (us)

17/01 De Kreun, Kortrijk
David Grubbs (us), The Big Pink (uk)

19/01 Pit's, Kortrijk
Hiroshima Rocks Around (it)

21/01 Schip, Molenbeek
Alexander Turnquist (us), Ignatz (b)

23/01 Sportpaleis, Antwerpen
Tina Turner (us)

24/01 4AD, Diksmuide
Asva (us), Fear Falls Burning (b)

27/01 Bunker, Brussel
Hiroshima Rocks Around (it)

29/01 Occii, Amsterdam
U.S. Girls (us)

29/01 Nijdrop, Opwijk
Anti-Pop Consortium (us), Zucchini Drive (sw/b)

30/01 Scheld'apen, Antwerpen
U.S. Girls (us), Titmachine (nl), Hash Buffalo (b/ven)

30/01 Recyclart, Brussel
Lucky Dragons (us), Kira Kira (is)

30/01 Pit's, Kortrijk
Socrates (fr)

31/01 Scheld'apen, Antwerpen
Emeralds (us), Pain Jerk (jap), Birds of Delay (uk)

31/01 Théâtre Royal, Bergen
Dick Annegarn (b)

RUIS Colofon

Ruis verschijnt maandelijks, behalve in juli en augustus.

Ruis is een gratis uitgave van KRAAK vzw

OFFICE

KRAAK vzw
c/o Ruis
Molenaarsstraat 111 bus 66
9000 Gent
Belgium
T/F : +32 92199143
www.kraak.net | www.ruismagazine.net
ruis@kraak.net

REDACTIE

HOOFDREDACTIE Steve Marreyt
EINDREDACTIE Sara Geens, Elisabeth Cornille
REDACTIE Joeri Bruyninckx, Stoffel Debuysere, Tommy Denys, Davy De Decker, Bert Dhondt, Dave Driesmans, Bart Gielis, Niels Latomme, Sarah Kesenne, Hans van der Linden, Han Van den Hoof, Kenneth Vanhoutte, Mik Prims, Wouter Smeraldina
ILLUSTRATIES & FOTOGRAFIE Bram Devens, Schrauwen, Wouter Smeraldina
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Dave Driesmans
VORMGEVING Dave Driesmans

GASTILLUSTRATOREN

COVER&andere: Gerard Herman. Als iemand bij mij een zwart kind mocht verwekken, laat het dan Gerard Herman zijn! Een ietwat verloren gelopen lepel onzin in een soufflé vol gravitas, met één vinger op de pols van Vrouwe Justitia en twee vingers bladerend in haar kookboek.
Ga op safari naar www.flickr.com/photos/gerardherman/

ABONNEMENTEN

Een abonnement kost 10 euro in België en 16 euro in Nederland. Een steunabonnement is 25 euro. Dit kan verkregen worden door het bedrag over te schrijven op rekening nummer 737-0200369-10 met mededeling "ruis abo" samen met je adres en het gewenste startnummer.

DISTRIBUTIE

Een actuele lijst van distributiepunten is te vinden op www.kraak.net

DRUK

Ruis wordt gedrukt op gerecycleerd papier en met milieuvriendelijke inkt.

STEUN

Met steun van de talloze vrijwilligers, adverteerders en de Vlaamse Gemeenschap

MUZIEK, FILM, EXPO EN GASTRONOMIE UIT DE METROPOOL WAAR OOST EN WEST ELKAAR ONTMOETEN

MET **FERYAL ÖNEY** (TR), **GAYDA ISTANBUL** (TR), **TOMBAZ** (TR),
BALKAN JAZZ PROJECT FEAT. SERKAN CAGRI & YILDIZ IBRAHIMOVA (TR),
ORIENT EXPRESSIONS (TR) & **AYBEN** (TR)

INFO & TICKETS: T. 09 267 28 28 – WWW.VOORUIT.BE

MET STEUN VAN DE FEDERATIE VAN ZELFORGANISATIES IN VLAANDEREN, DE FEDERATIE VAN VOORUITSTREVENDE VERENIGINGEN EN DE TURKSE UNIE VAN BELGIË